

[Orla Møller.]

arbejde — jeg siger med vilje dette, før andre triumferende skal komme op og belære mig om det. Jeg ved også godt, at studenterrådet har en lang række opgaver at tage sig af, men der må vel alligevel være en hensigt med, at man så totalt bortraderer Studenterrådet af denne lovgivning. Det kan være, at ministeren og hans væbnere her i salen vil fortælle mig, at der naturligvis er disse mange opgaver, og at man oven i købet vil have muligheder for ved opstilling ved valgene til de forskellige organer at være det ledende styre i alle disse ting. Se, alt det ved jeg godt. Men jeg spørger: hvad er årsagen til, at de studerendes råd i universitetssammenhænge vurderes helt anderledes end studerendes råd ved andre højere læreanstalter? Så sent som den 25. august 1969 udsendtes kgl. anordninger om forholdene på de to tandlægeskoler, Polyteknisk Læreanstalt, Danmarks Ingeniørakademi, Den farmaceutiske Højskole, Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Handelshøjskolen i Århus. Alle disse anordninger bærer navnet Helge Larsen; i dem alle er der næsten enslydende paragraffer om studentrepræsentationen gående ud på, at de studerendes råd er den af den pågældende institution anerkendte repræsentation for de studerende, og at rådet selv fastsætter sine vedtægter og ordner sin repræsentation i de styrende organer.

Er det dog ikke rimeligt på denne baggrund at spørge: er disse anordninger udtryk for ministerens principielle holdning? Anordningerne har han jo nemlig kunnet lave uden at spørge regeringspartierne. Er ministeren blevet klemt til en anden holdning over for studenterne? Jeg skal heller ikke her undlade at bringe en enkelt sætning fra førstebehandlingen i erindring. Det er den af hr. Knud Bro, som man kan finde i Folketingstidende 1969-70, sp. 3297, hvor der blev sagt ord om, at der er plads nok herinde til dem, der vil diskutere politik og være med til at træffe politiske beslutninger. Jeg opfattede dengang en sådan udtalelse, jeg ved ikke, om jeg skal sige som en letsindighed eller som en slags utæthed, hvor det smuttede ud, hvad der egentlig var meningen med at give studenterrådet en anden placering. Men jeg spørger: Er det det, der er filosofien i forslaget? Så lad os da bare få

det klart at vide. Ministeren har i hvert fald, så vidt jeg kan se, en principielt helt anden holdning til de studerende ved de andre læreanstalter end til de studerende ved universiteterne. Jeg har ikke svært ved at forstå, at studenterne søger efter motiver, og jeg er dybt forundret over, at ministeren har ladet sin mangel på logik afsløre så tydeligt, som det er tilfældet her.

Jeg er yderligere forundret over, at ministeren og regeringspartierne har taget deres stilling på den måde, som tilfældet er, når ingen af dem kan være uvidende om, at konsistorium ved Københavns universitet med et altovervejende flertal har tilsluttet sig det synspunkt, at de studerendes repræsentanter til konsistorium og fakultetsråd vælges af studenterrådet med tilføjelsen: i overensstemmelse med studenterrådets vedtægter. Det er ikke blot studenterne, regeringen vil se hen over hovedet på med dette forslag, det bliver også de personer, der sidder midt i problemerne og har givet udtryk for deres synspunkter med hensyn til, hvad der skal nås, og hvad der kan nås i et dagligt samarbejde.

Jeg synes, regeringens lovforslag er noget af en stærk udfordring til professorer og andre lærere og studenter.

Hertil skal jeg så blot føje, at socialdemokratiet ikke kan have lod og del i ansvaret for et lovforslag, der på denne måde tilsidesætter hensynet til saglige synspunkter fra de områder, loven er tænkt at skulle gælde for.

Knud Bro: Efter det lange og trælse arbejde med dette lovforslag, hvor der har været så mange detaljer og så mange ting at tage hensyn til, var det helt befriende at høre hr. Orla Møller i dag med visionens kraft bevæge sig i de høje sfærer. Der er et gammelt nordjysk ordsprog, der siger, at man skal holde sig til jorden, i hvert fald med den ene ende.

Hr. Orla Møller drog de ord frem, som jeg sagde ved førstebehandlingen om, at der er plads nok til politik her i folketingset. Det er en sætning, som jeg måske burde uddybe ved lejlighed. Jeg synes ofte, at vi mangler flere fra en yngre generation herinde, som har en hel del politiske ideer, som også repræsenterer en ny form for tænkning, men det kommer der nok ikke i denne sag. Det, jeg har villet sige med den bemærkning, er,